

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.)
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 141. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Arris Global protiv Komisije

(predmet T-731/19)

(2020/C 19/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arris Global Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku koju je Europska komisija donijela 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izučeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izučeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) opravdano naravljaju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izučeća propisane spomenutim Poglavljem 9. povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelja) i da je tužitelj dobio potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Rješenje Općeg suda od 18. studenog 2019. – Lantmännen et Lantmännen Agroetanol protiv Komisije

(predmet T-79/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 131, 8. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 12. studenog 2019. – DK protiv GSA

(predmet T-537/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 328, 30. 9. 2019.
